

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 9692 van 23 mei 2013
in de zaak A. 208.607/XIV-34.884**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Mieke Van den Broeck
 kantoor houdend te 1210 Brussel
 Haachtsesteenweg 55
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 22 april 2013, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 99.577 van 22 maart 2013 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 26 april 2013 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Daargelaten de vaststelling dat de verzoeker in wezen een nieuwe
beoordeling ten gronde vraagt met de argumentatie dat in Afghanistan een oorlog heerst, dat
de situatie er “zeer volatiel” is en dat de in aanmerking genomen informatie niet langer up to
date is, blijkt niet dat de verzoeker bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nog enige
opmerking over de actuele situatie in zijn land van herkomst heeft gemaakt of zelf naar

actuele informatie heeft verwezen waaruit zou blijken dat de tot dan toe in aanmerking genomen landeninformatie niet meer juist zou zijn. Hij toont derhalve geen schending van artikel 48/5, § 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) aan.

Wat betreft de voorgehouden schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950, (EVRM) gaat de verzoeker voorbij aan de vaststelling in het bestreden arrest dat hij de “specifieke motivering met betrekking tot de geëigende situatie in Kaboel ongemoeid (laat) waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd”. Dat de verzoeker die situatie zelf anders inschat, toont als dusdanig geen schending van artikel 3 van het EVRM aan.

In het licht van het voorgaande, toont de verzoeker evenmin een schending van artikel 13 van het EVRM aan. Daarenboven heeft de Raad van State reeds herhaaldelijk geoordeeld, in navolging van het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 81/2008 van 27 mei 2008, dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beginsel over volle rechtsmacht beschikt wanneer hij op grond van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet optreedt en dat de rechtzoekenden niet van een daadwerkelijke jurisdictionele waarborg zijn beroofd. De verzoeker toont niet aan dat deze volle rechtsmacht niet zou volstaan in het licht van de door artikel 13 van het EVRM gestelde vereiste van een daadwerkelijk rechtsmiddel, a fortiori niet in het licht van zijn eigen proceshouding.

Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drieëntwintig mei tweeduizend dertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams